

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse (EU) af 3. juli 2020 om statsstøtte SA.56943 (2020/N) — Letland — COVID-19: rekapitalisering af airBaltic ⁽¹⁾ annulleres, og
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Med det første anbringende gøres gældende, at Europa-Kommissionen foretog en fejlagtig anvendelse af artikel 107, stk. 3, litra b), TEUF og sin meddelelse om midlertidige rammebestemmelser for statsstøtte til støtte af økonomien under det nuværende covid-19-udbrud og anlagde et åbenbart urigtigt skøn ved at finde, at støtten afhjælper en alvorlig forstyrrelse i den lettiske økonomi, at AirBaltic er støtteberettiget, og at betingelserne vedrørende konkurrenceforvridninger, statens udtræden og omstrukturering var opfyldt, ved at tilsidesætte sin forpligtelse til at afveje støttens gunstige virkninger og dens negative indvirkning på samhandelsvilkårene og konkurrencen (dvs. »afvejningstesten«) og ved at finde, at airBaltic ikke havde en stærk markedsposition.
2. Med det andet anbringende gøres gældende, at afgørelsen er i strid med specifikke bestemmelser i TEUF og generelle EU-retlige principper, der har understøttet liberaliseringen af luftfarten i EU siden slutningen af 1980'erne (dvs. forbuddet mod forskelsbehandling, den frie bevægelighed for tjenesteydelser og den frie etableringsret).
3. Med det tredje anbringende gøres gældende, at Kommissionen ikke indledte en formel undersøgelsesprocedure til trods for alvorlige vanskeligheder og tilsidesatte sagsøgerens proceduremæssige rettigheder.
4. Med det fjerde anbringende gøres gældende, at Kommissionen tilsidesatte sin begrundelsespligt.

⁽¹⁾ EUT 2020, C 346/1, s. 2.

Sag anlagt den 17. december 2020 — Deuschtec mod EUIPO — Group A (HOLUX)

(Sag T-738/20)

(2021/C 53/67)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Deuschtec GmbH (Petershagen/Eggersdorf, Tyskland) (ved advokat R. Arnade)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Group A NV (Hasselt, Belgien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Deuschtec GmbH

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket HOLUX — registreringsansøgning nr. 17 371 378

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 7. oktober 2020 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 223/2020-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres og afgørelsen truffet den 26. november 2019 af indsigelsesafdelingen ved EUIPO i sag B 2 051 677 annulleres for så vidt som den tager indsigelsen til følge.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Den anfægtede afgørelse mangler den nødvendige konklusion, der følger af den omstændighed, at udtrykkene »uædle metaller og legeringer heraf« og »metalvarer« i klasse 6 er for vage. Den mangler endvidere en grundig analyse af, om adressaterne i markedet ville betragte varer med samme oprindelse.

Sag anlagt den 18. december 2020 — UPL Europe og Indofil Industries (Netherlands) mod Kommissionen

(Sag T-742/20)

(2021/C 53/68)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: UPL Europe Ltd (Warrington Cheshire, Det Forenede Kongerige) og Indofil Industries (Netherlands) BV (Amsterdam, Nederlandene) (ved advokaterne C. Mereu og P. Sellar)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling, og sagsøgeren gives medhold.
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/2087 om ikke at forny godkendelsen af aktivstoffet mancozeb, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler, og om ændring af bilaget til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011⁽¹⁾ (»den anfægtede retsakt«) annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af en væsentlig formforskrift, idet proceduren i artikel 11-14 i forordning nr. 844/2012⁽²⁾ ikke blev overholdt.
2. Andet anbringende om, at vurderingsproceduren var behæftet med en tilsidesættelse af sagsøgerens ret til forsvar.